

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 72 0 К 036381 17 Квлз
Бања Лука, 26.12.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш, др Вељка Икановића, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног М.С., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднијела бранилац осуђеног, адвокат М.Ц. из Б.Л., против правоснажне пресуде Основног суда у Градишци број 72 0 К 036381 15 К 2 од 20.5.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.12.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости, као неоснован.

Образложење

Пресудом у Основног суда у Градишци број 72 0 К 036381 15 К 2 од 20.5.2016. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 72 0 К 036381 16 Кж 2 од 17.01.2017. године, оглашен је кривим оптужени М.С., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да, на име паушала, плати износ 200,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени Д.з.Г., са имовинскоправним захтјевом, упућен је на парницу.

Против наведене правоснажне пресуде Основног суда у Градишци број 72 0 К 036381 15 К 2 од 20.5.2016. године, бранилац осуђеног, адвокат М.Ц. из Б.Л., поднијела је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, са приједлогом да се утврди основаност Захтјева и поступи у смислу члана 356. став 1. ЗКП РС.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т13 0 КТЗ 0005489 17 од 20.11.2017. године, републички јавни тужилац, Витомир Солдат, предложио да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, ово вијеће се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничило само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Захтјев није основан.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У оквиру приговора заснованог на тврдњи о повреди права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, у Захтјеву се наводи да је, у овом кривичном поступку осуђени доведен у дискриминирајући положај у односу на лица која су на слободи, јер је, био на издржавању казне затвора у КПЗ Б.Л., по ранијој осуди, када је саслушан од стране овлаштених службених лица и када је сачињен записник о његовом испитивању, као осумњиченом, ПС Г. од 09.4.2013. године, да је том приликом изјавио да не жели дати никакву изјаву без присуства браниоца. Наводи се да је, у конкретним околностима, поступљено супротно одредби члана 53. став 5. ЗКП РС, јер је, у интересу правде, било нужно постављање браниоца осумњиченом, и тиме повријеђено право на одбрану.

Нису основани аргументи из Захтјева, којима се указује на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, право на одбрану, у оквиру права на правично суђење се мора посматрати у поступку као једној цјелини, па евентуални пропуст у једној фази поступка, у одређеним случајевима, може се санирати у каснијем току поступка.

У конкретном предмету, из садржаја записника о испитивању осумњиченог, од стране овлашћених службених лица ПС Г. дана 09.4.2013. године, који је сачињен у КПЗ Б.Л., у којој установи се осуђени налазио на издржавању казне затвора по ранијој осуди, произилази да је, у смислу одредбе члана 6. став 1. ЗКП РС, осумњичени обавијештен о дјелу за које се терети и основима сумње против њега, за које дјело, у смислу одредбе члана 53. ЗКП РС, одбрана није обавезна. Надаље, из наведеног записника произилази да је осумњичени изјавио да не жели дати изјаву без присуства браниоца, да том приликом, као и у даљем току истраге није поднио захтјев за постављање браниоца у смислу одредбе члана 54. став 1. ЗКП РС, нити је сам узео браниоца, а на та права је прописно упозорен приликом испитивања на записник од 09.4.2013. године.

Дакле, у конкретном случају, са аспекта права на одбрану, на коју повреду се указује у Захтјеву, од одлучног значаја је чињеница да је осумњичени, на записник од 09.4.2013. године, у смислу цитиране законске одредбе члана 6. ЗКП РС, упознат да се против њега води истрага и за које дјело, те са правом да може имати браниоца током цијелог поступка у смислу одредбе члана 47. ЗКП РС, тако да, на тај начин није ускраћено право на припремање одбране и активно учешће у поступку.

Надаље, по садржају записника Основног суда у Градишци број 72 0 К 036381 13 Кпс од 22.9.2014. године, оптужени се изјаснио о кривици, а у даљем току поступка на главном претресу, износио је своју одбрану у вези са дјелом за које се терети, тако да је на тај начин, у каснијој фази поступка, саниран пропуст из истраге, а који се тиче мањкавости записника о испитивању

осумњиченог од 09.4.2013. године, и недостатка изјашњења о дјелу за које је обавијештен да се истрага против њега спроводи.

Из наведених разлога, и на основу члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић